

Ayı ve Tavşan

Jane MEADOW

Ayı ve Tavşan

Jane MEADOW

Yemyeşil ormanın kalbinde, uzun ağaçların fısıldadığı ve yumuşak yosunların büyüdüğü yerde, Ayı Bruno yaşırdı. Bruno çok iriydi; sıcacık kahverengi tüyleri ve güçlü, kalın patileri vardı. Cebi tahta çiviler ve küçük bir çekiçle dolu yeşil bir iş önlüğü giyerdi. Bruno bir şeyler inşa etmeyi çok severdi, ama arkadaşlarını daha da çok severdi.

Güneşli bir sabah Bruno, en iyi arkadaşı tavşan Rosie ile buluştu. Rosie küçük ve çevikti; yumuşacık krem rengi tüyleri ve dimdik duran uzun kulakları vardı. Kırmızı bir atkı takar, içi kurşun kalemler, kâğıt planlar ve ölçme ipiyle dolu sarı bir çanta taşırdı. 'Hadi bir oyun alanı yapalım!' dedi Rosie. 'Bütün orman hayvanlarının birlikte oynayabileceği bir yer!' Bruno mutlulukla başını salladı. 'Ne harika bir fikir!' dedi.

Bruno ve Rosie, en uygun yeri bulmak için ormanda yürüdüler. Yumuşak çimenli, geniş ve güneşli bir açıklık ile büyük bir meşe ağacı buldular. 'Burası mükemmel!' dedi Rosie. Kurşun kalemlerini ve kâğıdını çıkarıp çizmeye başladı. Bruno planlarına baktı ve gülümsedi. 'Büyük şeyleri güçlü patilerimle ben yapabilirim,' dedi. 'Küçük şeyleri de ben tasarlayabilirim,' dedi Rosie.

Bruno hemen işe koyuldu. Güçlü patileriyle büyük kütükler ve tahtalar taşıdı. Gökkuşağı gibi kıvrılıp inen yüksek bir kaydırak yaptı. Halatlı ve ahşap çubuklu bir tırmanma iskeleti kurdu. Rosie küçük bir tünel ve minik bir köprü için planlar çizdi. 'Bunlar daha küçük hayvanlar için olacak,' dedi. 'Böylece herkes oynayabilir.'

Kısa sürede oyun alanı şekillenmeye başladı. Bruno'nun büyük kaydırağı yüksek ve pırıl pırıldı. Tırmanma iskeleti sağlam ve güvenliydi. Rosie'nin küçük tüneli minik canlılar için tam uygundu. Küçük bir derenin üzerine minicik bir köprü yaptı. 'Bu harika olacak!' dedi Bruno. 'Bütün arkadaşlarımız bayılacak.' Rosie gülümsedi ve kırmızı atkısını daha sıkı bağladı.

Haber ormana yayıldı. Hayvanlar yeni oyun alanını görmeye geldi. Sincaplar cıvıladı, kuşlar şarkı söyledi. Ama küçük bir hayvan geride kaldı. Bu, açık gri tüylü ve kocaman yuvarlak kulaklı minik fare Pip'ti. Pip mavi bir meşe palamudu başlığı ve minik dokuma yaprak yelek giyerdi. Pip büyük kaydırağa ve yüksek tırmanma iskeletine baktı. 'Bunlar benim için çok büyük,' dedi Pip usulca.

Pip oynamak istiyordu ama büyük oyuncaklar korkutucu görünüyordu. Kaydırak bir ağaç kadar yüksekti! Tırmanma iskeleti kocamandı. Pip kendini dışlanmış hissetti. 'Keşke benim için de bir şey olsaydı,' diye fısıldadı Pip. Bruno bunu ilk başta fark etmedi. Büyük kaydırığı göstermekle meşguldü. Rosie, Pip'in tek başına durduğunu gördü. Yanına hopladı. 'Ne oldu, Pip?' diye sordu.

Pip kocaman, meraklı gözlerle Rosie'ye baktı. 'Büyük kaydırak benim için çok yüksek,' dedi Pip. 'Büyük iskelete tırmanamıyorum. Kendimi çok küçük hissediyorum.' Rosie'nin kulakları sarktı. Kimsenin kendini dışlanmış hissetmesini istemiyordu. 'Endişelenme, Pip,' dedi yumuşacık bir sesle. 'Bunu düzelteceğiz.' Rosie, Bruno'yu yanına çağırdı. 'Bruno, Pip kendini dışlanmış hissediyor,' dedi.

Bruno yanına geldi ve diz çöktü. Yuvarlak, dost yüzü sevecen görünüyordu. 'Özür dilerim, Pip,' dedi. 'Seni dışarıda bırakmak istememiştim.' Pip'in bıyıkları titredi. 'Ben de oynamak istiyorum,' dedi Pip. Bruno, Rosie'ye baktı. 'Oyun alanını herkes için yapmalıyız,' dedi. Rosie başını salladı. 'Hadi birlikte çalışalım,' dedi. 'Minik hayvanlar için küçük şeyler ekleyebiliriz.'

Bruno ve Rosie işe koyuldu. Bruno güçlü patileriyle büyük kaydırağın altına minik bir tünel kazdı. Rosie ölçtü ve küçük basamak taşlarıyla minik bir yol çizdi. Küçük ayaklara tam uyan minicik bir köprü yaptılar. Pip kocaman gözlerle izledi. 'Bu benim için mi?' diye sordu Pip. 'Senin ve bütün arkadaşların için,' dedi Bruno gülümseyerek.

Pip'in gözleri parladı. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu Pip. 'Elbette!' dedi Rosie. Pip'e minik bir kurşun kalem ve küçük bir kâğıt verdi. Pip 'Herkes Hoş Geldiniz' yazan küçük bir tabela çizdi. Bruno tabelayı meşe ağacına astı. 'Artık herkes bilecek,' dedi Bruno. Pip gururlu ve mutlu hissetti. Küçük fare minik tünele doğru seke seke gitti.

Kısa süre sonra başka küçük hayvanlar da oynamaya geldi. Yavru tavşanlar tünelden hoplayıp geçti. Küçük kuşlar minik köprüye tünedi. Pip hepsine öncülük etti, küçük alanları gösterdi. 'Burası bizim için mükemmel!' diye ciyakladı Pip. Bruno ve Rosie sıcacık yüreklerle izledi. 'Başardık,' dedi Rosie. 'Herkes için bir oyun alanı yaptık.' Bruno büyük patisiyle Rosie'ye nazikçe beşlik çaktı.

O öğleden sonra bütün hayvanlar birlikte oynadı. Büyük ayılar ve küçük fareler, tavşanlar ve sincaplar, kuşlar ve böcekler. Herkesin bir yeri vardı. Bruno küçükleri minik bir salıncakta salladı. Rosie onlara küçük kaydırağı nasıl kullanacaklarını gösterdi. Pip yeni arkadaşlarıyla güldü ve oynadı. Oyun alanı mutlu seslerle doluydu.

Güneş batmaya başladığında hayvanlar meşe ağacının etrafında toplandı. 'Teşekkürler, Bruno ve Rosie!' diye bağırdılar. 'Harika bir oyun alanı yaptınız!' Bruno tüylerinin altında kızardı. 'Bunu Pip olmadan başaramazdık,' dedi. 'Pip eksik olanı görmemize yardım etti.' Pip utangaçça gülümsedi. 'Tek istediğim herkesin oynayabilmesi,' dedi Pip.

Rosie arkadaşlarına baktı ve içi ısındı. 'Nazik olmak, herkesin kendini hoş karşılanmış hissetmesini sağlamak demektir,' dedi. 'Fikirleri paylaşmak da her şeyi daha iyi yapar.' Bruno başını salladı. 'Arkadaşlar birlikte harika şeyler başarabilir,' dedi. 'Birbirimizi dinleyip yardım ettiğimizde herkes kazanır.' Hayvanlar başlarını sallayıp sevinçle bağırdı. Her zaman oynayacakları özel bir yerleri olacağını biliyorlardı.

O günden sonra ormandaki oyun alanı, ormanın en mutlu yeri oldu. Bruno ve Rosie en iyi arkadaş olarak kaldılar, her zaman başkalarına yardım etmeye hazırdılar. Fare Pip resmi 'Hoş Geldin Yardımcısı' oldu ve kimsenin kendini dışlanmış hissetmemesini sağladı. Ve her hayvan biliyordu ki nezaket ve takım çalışması, oyun alanını herkesin ait olduğu bir yer yapmıştı. Son.